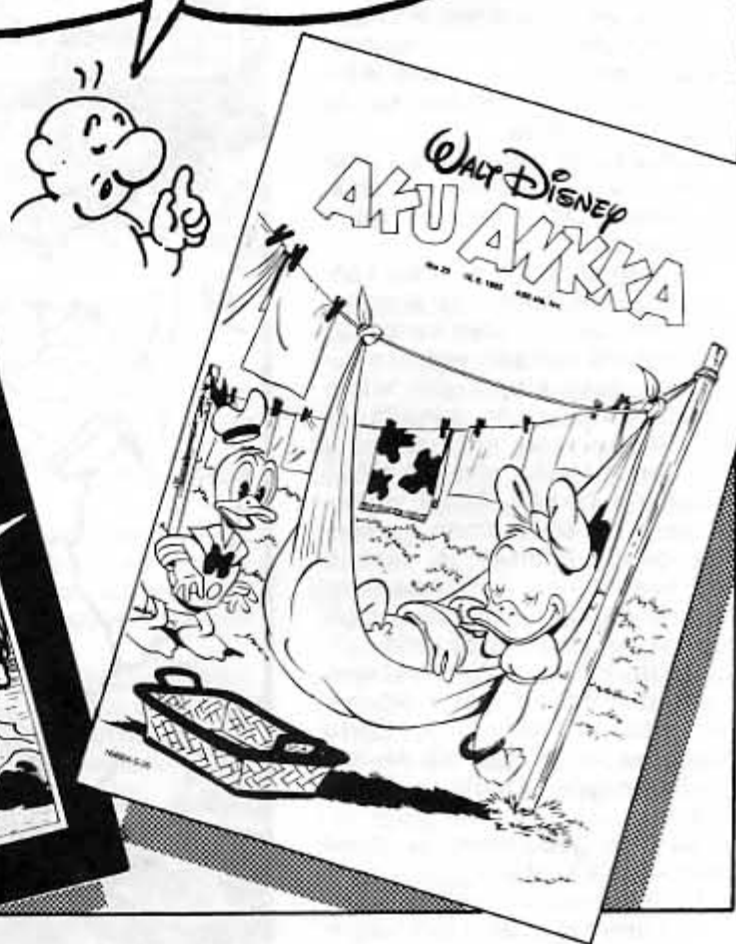

Sarjainfon vertailuyrityksessä kaksi kaksiviitosta Kannus — Aku Ankka

Yhteisenä nimittäjänä lehdillä voi ajatella kantta. Kannuksen kannet ovat usein lehden heikoin anti; niin tässäkin nimenomaisessa numerossa, jonka epäonnistunut kannen valinta vieroittaa potentiaalisia lukijoita. Aku Ankassa kansi on yleensä lehden parasta antia; sen vitsit ovat jopa tuoreita, mitä lehden tarinat eivät nykyään enää ole.

Sisältönsä puolesta Kannus on paremmassa asemassa sikäli, että lehden piirtäjät/käsikirjoittajat yrittävät panna mielikuvituksensa liikkeelle tarinoita keksiessään. Se, että se ei onnistu, auttaa tekijöitä miettimään kuinka puutteen voi poistaa seuraavissa sarjoissa. Akun Ankan juoninikkarit on ohjelmoitu sen verran tarkasti, että omintakeisia juonia ei onnistu enää löytämään. Vaan kaipaako niitä edes kukaan? Olisiko Aku Ankka samanlainen kuuri kuin kansa- eli peruskoulu tietynikäisille lapsille. Kaikkien on suoritettava oppivelvollisuus ja sitten siirrytään eteenpäin. Uudet polvet kohtaavat koulun samantapaisena. Joidenkin kohdalle vain sattui hyvä opettaja/Barks.

Lehtien kielellisen annin lähtökohdatkin ovat erilaisia. Siinä missä Kannuksen sarjat tuovat puhekuplissa esiin sarjakuvahahmojen puhetta ja ajatuksia, Aku Ankka kehittää lukijoiden

Pohjalaisen sarjakuvaseuran puheenjohtaja totesi joskus, että Kannus on parempi sarjakuvalehti kuin Aku Ankka. Mitä jäi käteen, kun panimme rinnakkain Kannuksen N:o 25 ja Aku Ankan N:o 25. Molemmat ovat vuoden 1985 numeroita. Kannuksen irtonumero maksaa 10,- ja Aku Ankan puolestaan 4:60. Vuosikerta kannusta maksaa 50 mk ja Aku Ankaa 239,-. Kannus ilmestyy viidesti vuodessa, Aku Ankka 52 kertaa.

Se ei ole oleellista. Oleellista on että Kannuksen tilaajia elähdyttää toive löytää jotain uutta ja innostavaa lehdestä; Aku Ankan lukijat toivovat puolestaan löytävänsä jotain vanhaa ja hyvää lehdestään. Molempien lukijat pettyvät usein, Aku Ankan lukijat vielä useammin kuin Kannuksen.

sanavarastoa tarjoamalla heille synonyymeja ja epäsarjakuvamaista, monimutkaista kieltä. Tehokeinona tuo puheen "vieraannuttaminen" voi olla herkullistakin, senhän on mm. Kaurismäen veljesten elokuva Valetelija osoittanut. Kukaan ei vain puhu sillä tavalla — ja puhekuplistahan pitäisi tässä olla kyse.

Piirrosasu kertoo Kannuksen nuorten tekijöiden suurimpana ongelmana olevan realististen sarjojen anatomian ja perspektiivin ja kuvallisen kerronnan esim. sivutaiton epäselkeyden. Tuo ei koske varsinaisesti tätä Kannuksen numeroa, mutta yhtä vaikea kuin kirjoittaa yhdestä kannuksesta on kirjoittaa yhdestä Aku Ankasta sen jälkeen kun on lukenut niitä paljon.

Aku Ankassa pahimpana taakkana on Carl Barksin töiden töiden muisto. Kun sarjan hahmojen on säilyttävä samantapaisena, niin kerran saavutettu tyylillinen huipentuma ei anna enää mahdollisuutta kuin rappioon. Asia saattaisi olla toinen, jos hahmoja voisi kehittää. Onhan kirjallisuudessakin tehty jatkuvasti toinen toistaan parempia mestariteoksia, vaikka lähes kaikki on joskus historian saatossa sanottu jo kertaalleen. Summa summarun? Älkää surko!

Juhani Tolvanen

